

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilna reforma.

V sobotni seji poslanske zbornice je minister-ski predsednik predložil načrt volilni reformi. Načrt je izdelal sedanji minister za Gališko dr. Rittner, a njega duševni oče je prav za prav nemškonalionalna stranka, katera je prva sprožila misel, naj se ustanovi nova kurija z občno volilno pravico.

Vlada je predložila drž. zboru dva zakonska načrta, katerih prvi obsega določbe glede premembe državnih osnovnih zakonov o državnem zastopu, drugi pa določbe glede premembe volilnega reda za volitve v državni zbor. Načrtu je vlada dodala motivno poročilo, katero pojasnjuje statistično podlago načrtovo.

Prvi predloženih zakonskih načrtov določa, da se število članov poslanske zbornice pomnoži od 353 na 425, torej za 72 mandatov. Te nove poslance voli „splošni volilni razred“, kakor se je uradoma krstila nova kurija.

Izmed teh novih poslancev jih voli: Češka 18, Gališka 15, Dolenja Avstrijska 9, Moravska 7, Štajerska 4, Gorenja Avstrijska 3, Tirolska 3, Dalmacija 2, Bukovina 2, Šlezija 2, Solnograška, Koroška, Kranjska, Predarlška, Istra, Goriško-Gradiščanka ter Trst pa po jednega.

V „splošnem volilnem razredu“ imel bode volilno pravico vsak polnoleten državljani, kateri po zakonu ni izključen od volilne pravice in stanuje pred razpisom volitve vsaj šest mesecev v dotičnem volilnem okraju, izključene pa so vse tiste osebe, ki služijo kot posli in živé s svojim gospodarjem v hišni družbi. Ako ima kdo volilno pravico v jedni že sedaj obstoječih kurij, zato še ni izključen iz pete kurije; v tej bodo imeli volilno pravico tudi vsi tisti, kateri jo že imajo v jedni drugih kurij.

V izključno mestnih volilnih okrajih, namreč na Dunaju, v Pragi in v Trstu se bode volilo direktno, v vseh drugih okrajih pa se bode volilo indirektno, t. j. po volilnih možeh. Ako bi kateri deželni zbor sklenil, naj se za deželnozborske volitve iz kmetskih občin uvedejo direktne volitve, potem se uvedejo v dotični kronovini tudi za „splošni volilni razred“.

Pri indirektnih volitvah naj pride na vsako

občino, ako šteje vsaj 500 prebivalcev, po jeden volilni mož. Občine, katere nimajo toliko prebivalcev, bodo volile skupaj z drugimi občinami toliko volilnih mož, kolikorkrat 500 prebivalcev bode v dotičnih združenih občinah. Volitve volilnih mož se bodo vršile posebe v vsaki občini, katera voli vsaj jednega volilnega moža.

Ako bi se kje uvedle direktne volitve, razdeli politična oblast dotično kronovino na manjše volilne okraje in določi za vsak tak okraj, kje se vrši volitev. Taki volilni okraji ne smejo šteti nad 4000 prebivalcev.

Da se dobi zadostno število volilnih komisarjev, določa načrt, da je to častna služba, katero mora prevzeti tisti, kogar za to določi politična oblast.

Glasovalo se bode z listki oziroma v kmetskih občinah tako, kakor doslej pri volitvah za deželni zbor dotične kronovine, ali z listki ali ustno.

Posamične volilne kurije bodo volile v naslednjem redu: najprej voli „splošni volilni razred“, potem kmetske občine, za temi mesta in trgovinske zbornice in naposled veleposestvo.

Pri sestavi volilnih okrajev za „splošni volilni razred“ se je vlada držala načela, da je iz dveh volilnih okrajev kmetskih občin všteti v tem kraju ležeča mesta zložiti jeden volilni okraj nove kurije. Upoštevale so se pri tem tudi deloma narodnostne razmere.

Kranjska kronovina, Goriška, Trst, Koroška in Istra volile bodo vsaka po jednega poslanca, Štajerska volila bode štiri. Od teh mandatov bode imeli Slovenci štiri: kranjski, goriški, isterski in jeden štajerski. Na Štajerskem bodo namreč okraji: Celje, Vransko, Gornji grad, Laško, Soštanj, Konjice, Slovenji gradec, Ptuj, Ormož, Št. Lenart, Rogatec, Šmarje, Brežice, Kozje, Sevnica, Ljutomer in Gorenja Radgona volili posebe jednega poslanca, dočim so se slovenski okraji Marenbreg, Mariborska okolica in Slovenska Bistrica priklopili srednještajerskemu volilnemu okraju.

Zakonskima načrtoma dodano motivno poročilo pravi, da je „splošni volilni razred“ tak, da bodo v njem imeli volilno pravico vsi državljani, ne glede na njih gospodarske in socialne razmere, dočim so

druge kurije zasnovane na principu zastopstva interesov. S tem je povedano, da vlada neče pripoznati kot podlago volilnemu sistemu splošne volilne pravice, da pa je tudi neče popolnoma izključiti, nego jej prisoja popolnjujočo in izravnujočo funkcijo. Za revizijo sedaj obstoječe volilne pravice v drugih volilnih razredih se vlada ni mogla ogreti, že zato ne, ker je hotela spraviti s pota vse, kar bi zamoglo zavleči ali preprečiti priznano potrebo razširjenje volilne pravice.

Za razdelitev mandatov so bile merodajne zlasti tri okolnosti: 1. Ohraniti se je hotelo sedanje razmerje mandatov mej posamičnimi kronovinami; 2. Število prebivalstva in 3. Razmerje glede davčnih dajatev mej posamičnimi kronovinami. Načelo je bilo, da mora vsaka kronovina dobiti vsaj jednega zastopnika, manjšim kronovinam pa se je priznal po jeden mandat tudi zategadelj, da bi ne bilo treba preveč pomnožiti števila zastopnikov velikih kronovin.

V državnem zboru, voljenem po novem volilnem redu, bo torej 425 poslancev in sicer: 85 veleposestniških, 118 mestnih, 21 iz trgovinskih zbornic, 129 iz kmetskih občin in 72 iz „splošnega volilnega razreda“. Od volilne pravice v peti kuriji bode izključenih 210.000 oseb, doslej je bilo vseh volilcev 1.732.257, v bodoče jih bode 5.333.581.

Državni zbor.

Na Dunaji, 15. februvarja.

Ministerski predsednik grof Badeni je izpolnil svojo obljubo. V današnji otvoritveni seji je predložil poslanski zbornici načrt volilni reformi, s katero se ustanavlja nova kurija, v kateri bo veljala splošna volilna pravica. Slovenski poslanci niso s tem načrtom nič prav zadovoljni, ker prikrajšuje slovensko prebivalstvo na Kranjskem.

Ministerski predsednik je predloženi načrt na kratko pojasnil, potem se je zbornica bavila s pogodbo z Ogersko in naposled začela razpravo o proračunu naučnega ministerstva.

Začetkom seje je ministerski predsednik predstavil zbornici nova ministra: železniškega ministra Guttenberga in ministra za Gališko dra. Rittnerja, potem je predsednik Chlumecsky naznanil, da

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Spisal Nis Vodoran.)

IV.

(Dalje.)

Gospa Reinisch — malo da ni zaplesala od radosti! Tudi gospici Ireni je laskalo, da bode mogla reči: „I jaz sem okusila vgodnost letnikovanja velike gospode!“

„Zdaj pa še nekaj“ — nadaljevala je gospa Merk. „Gospica Irena mora se pokazati v dostojni, elegantni tealeti. Vem, kaj hočete reči, no gospica naj le z menoj gre, jaz jej preskrbim, kar jej treba za tak poset.“

V treh dneh je imela Irena krasno svilenopravo z mičnim klobučkom — vse po najnovejši modi.

Nerazumljivo je bilo Ireni, zakaj gospa Merk za njo tako skrbi in troši; nič prav vesela ni sprejela tega daru, in ni se mogla zahvaliti prav od srca.

Drugo jutro ob osmih stopile so vse tridame v elegantni voz barona Krausa, kateri jih je s kočijažem in strežajem čakal pred hišo, in čez dobro

uro izstopile so pred velekrasno in veliko vilo. Sprejel jih je hišnik in drugi strežaj, kateri jih je peljal v prvo nadstropje v sprejemalnico baronovo. Gospod baron podal je vsem trem roko, jih preprijazno pozdravil v svoji hiši, ter jim isto gostoljubno postavil na razpolaganje. Ob jednem je prosil gospo Merk, katera je bila tu, kakor je bilo videti, dobro znana, naj ga nadomestuje in za goste vse poskrbi, kajti on da mora nemudoma radi nujnih opravil v mesto, a vrnil, da se bode k obedu ob dveh popoldne.

Po jako bogatem obedu, pri katerem je gospa Merk skušala srca razgreti z različnim močnim in ukusnim vinom, srkali so črno kavo v sosedni sobi na mehkih divanih. Nakrat je gospa Merk mignila gospej Reinisch; zginili sta, pustivši Ireno samo z baronom.

Baron se je približal Ireni, ter jo vprašal, kako jej je všeč pri njem, ali ni čakal odgovora, temuž jel hvaliti njene krasne male ročice, katere bi zaslužile, da bi nosile najlepše z dijamanti in rubini okrašene prstane, kakor jih nose najelegantnejše dame. Naposled se je prignil, prijel njeno desnico, ter jo hotel poljubiti ali Irena mu jo je naglo izmaknila.

„Vi ste krasna golobica, le preveč ste mi plašni, ali upam, da se vender le sprijazniva“ — šepetal je baron, ter jo hotel objeti. Ireni je ta drzni poskus kakor blisk razsvetlil baronov nečisti namen; z neznanško silo in hitrostjo skočila je na noge, ter zavrnila, da se je razlegalo po celi vili. Na ta grozni vrisk prileteli sta obe gospi nazaj ter čudom vprašali, kaj se je zgodilo. Irena se je tresla od jeze, ter ni moglo dolgo ni besedice spregovoriti. Prva beseda njena pa je bila: „Mama, proč od tod!“

Baron je bil nekoliko v nepriliki, ter je jecljal: „Gospica je zelo plašna srnica; vidi se, da ni vajena laskavim besedam. Prav žal mi je, da se je gospica tako prestrašila moje prijaznosti.“

Gospi sta si mnogo prizadejale, da bi umirili in utolažili Ireno; toda bilo je vse zaman. Irena ni hotela, ni mogla ostati v bližini onega, kateri jo je tako brezobrazno in zmage gotov napal. Vse njeno bitje se je vsprotivilo tej pobotni nakani baronovi.

Baron je uvidel, da vsaj za zdaj ne bode dosegel svojega namena, zato je damam, katere so bile prisiljene, zapustiti njegovo vilo, ponudil svoj voz obžalovaje, da se je gospici Ireni ne hoté tako zelo zameril, ter pristavil, da jim je njegova ekvipaža in njegova vila vedno na razpolaganje, naj

sta v parlamentarnih počitnicah umrla poslanca dr. Klaić in Popper.

Splošno zanimanje je nastalo, ko je grof Bardeni vstal in naznanil, da predlaga zbornici načrt volilni reformi. Rekel je mej drugim, da je vprašanje o volilni reformi, odkar se je sprožilo, postalo prvo politično vprašanje v parlamentu in zunaj parlamenta in da je neugodno uplivalo na razne državne zadeve prav zategadelj, ker se ni moglo rešiti. Ne da bi se ugodilo radikalnim elementom in njihovim voditeljem, nego da se odpravi ovira vseh političnih akcij, je napotilo vlado, da je predložila svoj načrt in da želi, naj se čim prej reši. Tendence načrta je razširjenje volilne pravice, ker veljavne utesnitve niso več upravičene. Vlada neče, da pride do splošne volilne pravice in zato je poleg interesnih skupin ustanovila skupino, v kateri bo veljala splošna volilna pravica, kajti drugačna reforma je sedaj neizvedljiva.

Ko je predsednik Chlumecy naznanil, da pride prvo branje vladnega načrta na dnevni red jedne prihodnjih sej, so poslanci Kuenburg, Engel, Deym, Zaleski, Steinwender in Dipauli skupno stavili nujni predlog, naj se carinska in trgovinska pogodba z Ogersko pravočasno odpove. Poslanci Kuenburg, Engel in Deym so nujnost na kratko utemeljevali, na kar se je, ker je trgovinski ministar ni nasprotoval, vzprejela soglasno.

Zbornica je potem prestopila na dnevni red in se posvetovala o proračunu naučnega ministerstva. Protisemit dr. Schlesinger je govoril o razmerju mej prirodoslovjem in vero, prof Lorber je pripovedoval, da so štajerski Nemci še vedno razburjeni radi ustanovitve utrakvistične gimnazije v Celji in izjavil, da bode vsled tega tudi letos glasoval zoper dotično postavko. Prav dobro mu je na to odgovoril mladočeški posl. dr. Šamaneck, rekši, da Nemci ovirajo napredek Slovanov, da bi vzdržali svojo nasilno prevlado. Posl. dr. Demel je govoril zoper prizadevanja Čehov in Poljakov v Šleziji.

Razprava se je potem pretrgala in čitala sta se dva nujna predloga, katerih prvi se nanaša na polbankerotno zavarovalnico „Austria“, drugi pa, kateri so stavili dr. Kaizl in tcvariši, zahteva, naj vlada opraviči ustanovitev železniškega ministerstva narbelbenim potem, ko to nasprotuje določbi čl. 11. drž. osn. zak. z dne 21. decembra 1867.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

V Ljubljani, 17. februarja.

Madjarizacija pri železnicah na Hrvatskem. Železnice na Hrvatskem so pod madjarsko upravo. Pri njih se madjarski uraduje proti jasnim določbam hrvatsko-ogerske nagodbe. Nastavljajo se uradniki, ki večkrat hrvaščine niti ne znajo. Sedaj je pa železniška uprava še ukazala, da morajo vsi hrvatski uradniki pri železnicah povodom tisočletnice ogerske države pomadjariti svoja imena. Drugače jih odpuste iz službe. Namen je očividni. Na ta način dobi Hrvatska več rodbin z madjarskimi imeni in to bi pozneje Madjari porabili, da bi trdili, da Hrvatska ni slovanska dežela, temveč madjarska in se zatorej morajo ondu dovoliti madjarščini večje pravice, ali pa se Hrvatska spojiti z Ogersko.

torej zopet pridejo, ko se gospica Irena umiri in prepriča, da jej on le dobro želi.

Doma sta gospi ubogo Ireno zopet obdelovali ter jej očitali neuljudnost in Bog ve kaj še. So sebnio gospa Merk ni prenehala govoriti o baronu ter ga hvaliti, Ireni pa očitali, da se je prenaglila, in da je bilo nepremišljeno od nje, ko je radi malenkosti, s katero jej je baron hotel pokazati svojo prijaznost, zagnala tak krik, in pokazala svojo jezico.

Jeza se je bila v Ireninem srcu za hip malo ohladila, a vstajala so v njem druga neprijetna čustva. Spoštovanje do matere jej je izginilo. Le to jej ni bilo jasno, dela li mati vedoma ali nevedoma. Zaveda li se, kaj gospa Merk in baron nameravata, ali je tako nečimerna in lehkomisljena, da tega ne vidi, v kaki nevarnosti je njena čast in njeno deviško poštenje. Silna žalost se je ulegla na njeno dušo; solze so jej lile, in malo je slušala, kaj sta jej govorili mati in gospa Merk. Skoraj celo noč ni zatislila očesa od duševne boli. Ugibala in premišljevala je, kaj bi storila, da bi se ognila daljnjih takih prizorov, kakor jih je doživela pretekli dan.

Drugega dne odpravila se je gospa Reinisch okolo osme ure zjutraj na trg, da nakupi, kar je

Morda ne bode dolgo, da začno madjarski listi pisati, da se je treba potegniti za zatiranje Madjare na Hrvatskem.

Protestantska cerkev na Hrvatskem. Hrvatski protestantje hoteli so popolnoma ločiti se od ogerskih, a to pa ni bilo po volji Madjarom, ki bi radi gospodarili na Hrvatskem. O stvari so bila nedavno posvetovanja v Budimpešti, katerih posvetovanj se je udeleževal mej drugim tudi hrvatski ban. Dogovorili so se, da se osnuje za Hrvate poseben senjoraj, ki bode pa podrejen ogerskim cerkvenim oblastim, le v civilnih stvareh bode podrejen hrvatskim oblastvom. Ban je obljubil, da bode v tem zmislu predložil hrvatskemu deželnemu zboru poseben načrt zakona. Madjari bodo torej še vedno se lahko mešali v hrvatske stvari in bodo svojo cerkveno oblast na Hrvatskem gotovo zlorabili v razširjenje madjarizacije, kakor zlorabljajo železnice.

Stališče Banffyjeve vlade se maje. Razne sleparije, ki so se pod sedanjo vlado pripetile, so jej izpodkopale zaupanje v višjih krogih. Te dni je zopet ban Khuen Hedervary na Dunaju. Nekateri trdijo, da se je ondu mudil jedino zaradi neke bolezni v želodcu, da se posvetuje z zdravniiki, a nekateri pa sodijo, da je njegovo potovanje na Dunaj imelo političen pomen. Nekateri krogi na Dunaji bi še vedno radi, da bi Khuen-Hedervary postal ministerski predsednik na Ogerskem. Upajo namreč, da bi on s svojo odločnostjo naredil vsaj nekaj reda v državni upravi. Banffy je tako popolnoma nezmožen za vladanje. Druzega moža pa ni na Ogerskem, ki bi bil sposoben za vladanje. V vladni strauki so vsi boljši talenti že obrabljeni, Apponyja pa tudi vedno bolj spoznavajo, da je samo kričač in nič druzega.

Popravljanje princa Borisa. Narodno sobranje je dovolilo povodom njegovega popravljanja princu Borisu pet milijonov levov, ki se plodonosno nalože, dokler ne bode polnoleten. Slavnosti se niso vdeležili diplomati vseh velevlavstij, temveč le ruski in francoski zastopnik. Nadalje je bila zastopana Turčija, potem pa Srbija in Grsko. — Knez Ferdinand bode pa kmalu potoval v Peterburg da se carju osebno zahvali, ker je vzprejel kumstvo njegovemu sinu in ga prosi, da prevzame imetelstvo jednega bolgarskega konjiškega polka. — Katoliški škof v Plovdivu je izdal pastirski list, v katerem obžaluje, da je princ prestopil v pravoslavno vero, a zaradi tega priporoča, naj se bolj moli za kneza Ferdinanda in deželo.

Ministerska kriza bliža se na Francoskem. Kazalo se je že, da je že nevarnost odpravljena, kajti zbornica je bila vladi izrekla z veliko večino zaupanje in dala brco senatu, ki ruje proti vladi. Nakrat se je pa stvar zasukala. Pravosodni minister je v zbornici oporekal, da bi bil prvi preiskovalni sodnik kaj ugovarjal, ker se mu je vzela preiskava zastran sleparij pri južni železnici in se izročila drugemu. Senatorjem se je pa posrečilo dobiti prepis pisma, katerega je o tej stvari pisal preiskovalni sodnik. Pravosodnemu ministru se je torej dokazalo, da je vedoma lagal in to so porabili nasprotniki njegovi. Sedaj bode najbrž moral odstopiti, ali pa pojde vsa vlada. Stvar se je izročila v odločitev predsedniku republike.

potrebovala, ter naročila Ireni, naj ostane doma; za dobro uro, da se bode vrnila. Jedva je odšla prinesel je mlad deček — po vsej priliki krojaški vajenec — Ireni to le pismice:

„Gospica! Velika nevarnost preti Vaši časti od gospe Merk in barona Krausa. Rešite se, dokler je še čas. Ne zaupajte niti svoji materi, zanesite se pa náme, Vašo neznano Vam prijateljico. Brž ko Vam je mogoče, pridite k meni v . . . , da Vam vse pojasnim, in da ukrenemo, kar je treba za Vašo rešitev. Vaša

iskrena prijateljica Marija B.

Irena je bila v takem duševnem stanju da jej je to pismice prišlo, kakor nekaj glas iz neba. Brez pomisleka odločila se je, zaupati neznani jej prijateljici, ter jo je brez odloga poiskala.

Marija B., mlada ženica krojača B., kateri je imel svoje stanovanje in delavnico prav blizu one ulice, kjer je stanovala gospa Reinisch, pripovedovala je Ireni to-le:

„Gospa Merk je malovredna mešetarica, katera dovaja bogatim pohotnikom, posebno baronu Krausu, za dobro plačilo mlada, lepa neiskušena dekleta. Baron se dovedene žrtve kmalu naveliča, ter jo kmalu odpravi z večjo ali manjo denarno svoto.

Dopisi.

Z Gorenjskega, 10. februarja. Govor poslanca Ažmana, kojega smo čitali v št. 20. „Slovenca“, nas je zelo presenetil. Resnici na ljubo smo primorani, da objavimo, popravimo in dostavimo, kar je g. posl. morebiti vedoma ali nevedoma iz svojega govora izpusil. Povedal je v dež. zboru, da je na Bledu pri shodu nabiral za katoliški sklad in da so takrat navzoči liberalci drug za drugim jo pobrali iz sobe. Dokažemo Vam lahko, g. poslanec, da so tudi takrat nekateri liberalci v ta namen darovali, a tudi mnogo klerikalcev je bilo zraven, ki so menda pozabili v ta namen kaj darovati. Sploh nam pa morate pustiti veljati, da Vi niste vsegavedni, da bi zamogli trditi od vsacega posebej, je li liberalci ali klerikalci — saj mu vender ne stoji na čelu zapisano. Da pa ni vsak iz mej navzočih liberalcev za katoliški sklad kaj daroval, je morebiti vzrok ta, ker liberalci nismo imeli drobiža, debelega denarja pa nismo hoteli darovati, ker bi nas bili Vi preveč hvalili. Sicer pa menda g. poslanec ne veste, da je Ciril Metodova družba eminentno katoliška a nepolitična stvar; nje nameni so zgolj in jedino kulturni, dočim je namen katoliškega sklada isto tako izključno političen; prispevki se zbirajo, da se žnjimi politično ugonobijo slovenski liberalci. Podtikate nam „liberalcem“ na deželi, da ne hodimo v cerkev in da sv. zakramentov ne prejemamo. V tem oziru je pač težko ustreči, ker se v Vašem taboru trdi, da, ako hodi liberalci v cerkev, je hinavec, nasprotno pa, če ne gre v cerkev, je pa brezverec. Bog pomagaj! A uverjeni smete biti, gospod poslanec, da se Vi tudi včasih motite. Evo dokaza: Drenarca na Selu je umrla brez sv. zakramentov. Je bila ona morda liberalka — kaj pravite? Tudi neresnično govorite. Rekli ste v dež. zboru: Kaj se je zgodilo letos pri neki občinski volitvi? Neki volilec je govoril zoper navzoče duhovnike, da jih ni treba pri volitvah, da so dobri le za zadnjo uro. In ravno ta mož je par mesecev potem umrl naglo smrti, ne da bi bil prejel sv. zakramente. Zakaj niste imena tega moža povedali? Mi dobro vemo, kateri mož je to bil! Rekel je pa ta mož: Bolje je v občinskem odboru jeden kmet, kakor dva gosпода (duhovnika.) Ni pa naglo smrti umrl, delj časa je bil bolan in previden s sv. zakramenti ter ves udan v voljo božjo je umrl. Ako nam ne verujete, vprašajte njegovo vdovo. Drznemo se še dostaviti, da katoliška stranka pri volitvah ne gleda na to, je-li volilec liberalnega ali klerikalnega mišljenja, da le z Vašo stranko potegne (n. p. g. Malner), pa je zveličan. Da se je pri nas „liberalna“ stranka ustvarila, kriva je vaša stranka, ker daje tak vzgled, kako nam je postopati. Vi ste naši politični predtelovadci. — Ako bodete g. poslanec še nadalje v deželnem zboru otrobe vezali in take stvari na dan spravljali, o katerih niste temeljito informirani in morebiti vse Vaše moči napenjali, da bi se žito podražilo, Vas zagotavljamo, ker z Vašimi nazori in delovanjem v deželnem zboru se nikakor ne strinjamo, da prejmete v kratkem od večine gorenjskih volilcev nezaupnico. Več volilcev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. februarja.

— (Novokatoliška morala.) Znani kaplan Birk je včeraj v stolni cerkvi učil, da se primerijo slučaji, ko dane besede ni treba držati. Če se je na pr. dala beseda „sovražnikom cerkve“ je nikakor ni treba držati, ker to je tako, kakor bi se bila dala satanu. — Lepa morala! Ko bi gospodje rajši povedali, kaj bo s tistimi tisočaki, katere je škofijstvo nabralo za oškodovance po potresu, mesto da s ta

Pred letom bila sem še pri svojih roditeljih v Leopoldovem mestu. Moja sestra Štefanija, dve leti mlajša od mene, bila je krasna deva, kakoršnih je le malo. Jaz sem bila zaročena z mojim sedanjim možem, njo je pa snubil pošten in jako marljiv mizarski umetnik. A kaj se zgodi? Gospa Merk vjela je Štefanijo v svoje mreže. Obetajoč jej vse mogoče in nemogoče, zmamila jo je v Krausovo vilo, v Dornbachu, češ, da je baron tako zaljubljen v njo, da brez nje ne more živeti, in da jo bode poročil, ko se poravnajo nekatere zadeve z njegovimi sorodniki. Ker se Štefanija baronu ni hotela udati kljub vsem obljubam, omamila jo je gospa Merk z neko pijačo in uboga Štefanija je — pala. Povem Vam to, da vidite, da se gospa Merk ne ustraši nobenega sredstva.

Po padcu prisiljena je bila Štefanija ostati pri baronu. Ali pohotnik naveličal se jo je čez mesec dni, ter jej dal slovo. Hotel jej je podariti tisočak, ona pa je tisočak raztrgala na kosce, ter mu jih vrgla pred noge. Oblekla se je v obleko, katero je s seboj prinesla, ter vse njegove darove pustivši v vili, prišla domov potrta in obupana.

(Dalje prih.)

kimi občnemu pojmu o poštenju nasprotujočimi nauki kvarijo in demoralizujejo ljudstvo.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V petek se bode pela Gounodova opera „Faust“. Ker se libreto ne izda v posebni knjižici — dotični troški se niso nikdar pokrili — priobčimo vsebino dejanja v našem podlistku.

— (Slovensko gledališče.) Igre v verzih so na našem odru kaj redke in je zategadelj ob sebi umevno, da delajo našim igralcem veliko težkoto. Ogibati se jim je bobneče deklamacije, povsem naravno pa ne morejo govoriti in naglašati, prav ker govore v verzih. Sobotna predstava „Precijoze“ nas je v tem oziru ugodno presenetila. Igra sama spada med tiste romantične proizvode, kateri se dandanes sicer že precej izginili z odrov, kateri pa prijajo masi občinstva dosti bolj, nego najboljši proizvodi moderne dramatične literature. Tudi v nas je „Precijoza“ občinstvu jako ugajala, tako da pride najbrž še večkrat na oder. Kar daje tej igri posebno vrednost, je krasna glasba Weberjeva. Pri premijeri so se morali sicer prelepi zbori izpustiti in tudi „Precijoza“ je svoje pesmi deklamovala, a vzlic temu je godba naredila na vsakega poslušalca največji utis. Weber jo je zložil neposredno po „Čarostrelci“, in marsikaka posamičnost spominja poslušalca na rečeno opero, zato pa tudi nima na sebi nič španskega in nič ciganskega, nezo je prava Weberjeva glasba. Naslovno ulogo je igrala gđ. Slavčeva z naravno ljubeznjivostjo in presrčnostjo ter finim razumevanjem za karakteristične posebnosti. Zlasti nam je ugajalo, da je igrala in govorila povsem neprisiljeno, kar je le povečalo celotni utis nje igre. Nje toilette so obudile pravo senzacijo. Poleg gđ. Slavčeve se je posebno odlikovala gospa Danilova, katera je igrala ciganko Vijardo tako izvrstno, da se jej je pri odprti sceni ploskalo, kar se pri nas redkokdaj primeri. Tudi z ostalim osebjem smo bili zadovoljni le „balet“ je bil — strašen! Gledališče je bilo še dosti dobro obiskano.

— („Sokolova“ maskarada) „Sokol“ ljubljanski je priredil do zdaj še vsako leto svojega obstanda, izvzemši l. 1868, ko je bil razpuščen, maskarado, vse skupaj torej 31 maskarad. Sijajne so bile vse. „Maskarada „Sokolova“ je bila, je in ostane brez dvoma prva, najsvetlejša zvezda ljubljanskega zabavnega obzorja“, pravi zgodovinar „Sokola“ ljubljanskega. Marsikdaj se je naštel do osem in devetsto ljudi. Upravičeno upamo, da bo število udeležencev letos, ko bo maskarada prvokrat v „Narodnem domu“, preseglo tisoč. — Dela za električno razsvetljavo v „Narodnem domu“ so napredovala toliko, da je bil že včeraj mogoč poskus v telovadnici. Obnesel se je izvrstno, električna razsvetljava za v torek zvečer je torej zagotovljena. Na stropu bodo svetile 4 obločnice, ob stenah, v stranskih prostorih in pred uhodom na Tržaški cesti pa žarnice.

— („Slavčeva“ maskarada) Sinoči je bilo v prostorih „Narodnega doma“ kar črno ljudij. Privabila jih je „Slavčeva“ maskarada, ki se je v zadnjih letih udomaćila tako, kakor malokatera druga veselica. Obširnejše poročilo priobčimo jutri. Omenimo le, da so med drugimi bili navzočni tudi župan Grasselli, podžupan dr. vitez Bleiweis, dež. odbornik dr. Tavčar in drugi, ter da je bila maskarada prava elitna veselica, na katero sme „Slavec“ biti ponosen.

— (Ljubljanski plin) utegne zasloviti daleč čez meje naše kronovine. Drag je sicer dovolj, slab pa tako, da časih niti ne gori. Nocoj ponoči je dvakrat popolnoma ugasnil. V kazinski dvorani je bil plesni venček čevljarske zadrage. Vsi prostori so bili natlačeno polni, zabava v najboljšem teku, ko so hipoma vse plinove luči ugasnile in je zavladala prava egiptovska tema. Ples se je nadaljeval pri razsvetljavi sveč. Za nekaj časa je plin zopet začel goriti, a bil je to pravi predpustni plin, zakaj kmalu je drugič nehal goriti in je bilo novič treba sveče užgati. V občinskem svetu se je sicer že grajalo, da izdeluje plinova tovarna tako slab plin, da niti ne gori, a kakor se kaže, se vodstva rečene tovarne nič ne prime.

— (Deželni uradi) so se v soboto preselili iz nove bolnice, koder so bili nastanjeni od potresa, v popravljene „lontovž“ in v Pongračevo hišo na Turjaškem trgu, katero je dežela vzela za dobo treh let v najem.

— (Otroški vrtec na c. kr. ženskem učiteljišču) se odpre zopet v sredo, 19. t. m.

— (Aretovan vol.) Danes okolo 1. ure po polnoči opazil je policijski stražnik Ažman na Mestnem trgu velikega vola brez varuha, kateri je, počasni korakajoč po cesti, ogledaval si Ljubljano ob plinovi razsvetljavi. Stražnik hotel je ustaviti nenavadnega gosta, kar pa temu očitno ni ugajalo, kajti — boječ se menda neprijetne mestne ječe — bežal je čez Hradeckega most, skozi Židovske ulice na Kongresni trg, zavil jo potem proti Tivoli, a ko mu je bil stražnik vendarle vedno za petami, ubral je pot po Tržaški cesti, kjer pa je bila mitnica zaprta in ga je torej stražnik pri „šrang“ dohitel. S pomočjo dveh tamošnjih prebivalcev „aretiral“ je potem stražnik sumljivega sprehajalca ter ga zaprl v Trpičev klev, kjer skesan pričakuje nadaljnje osode.

— (Najden mrtvec) V hlevu gostilničarice Julijane Furjan v Kurji vasi našli so sinoči neznanega mrtveca. Kakor se je dognalo, bil je to nek že nad 80 let star berač, baje bivši poštni hlapec iz Mokronoga. Po izreku policijskega zdravnika g. dra. Illnerja umrl je starec, ki je v hlevu prenočil, vsled oslabelosti.

— (Osebnost v) Okrajnim šolskim nadzornikom za krški in litjski okraj imenovani gosp. A. Šest bode imel svoj uradni sedež v Krškem.

— (Z Ježice) Dne 11. in 14. februarja t. l. imeli smo v občini Ježici jako burne občinske volitve. Prebivalci iz Tomačevega in Jarš, spadajoči v župnijo sv. Petra v Ljubljani, držali so se v tretjem volilnem razredu zelo hrabro, izvolili so si v tem razredu pet odbornikov in računali so tudi, da zmagajo v drugem, a sreča jim je bila opotečna in bili so v drugem in prvem volilnem razredu popolnoma poraženi. Nasprotniki so sicer mislili, da nas na volišču speče dobe, pa to se jim ni posrečilo in zmaga je naša.

— (Posojilnica v Zatičini) registrovana druga z neomejenim poroštvom je pričela dne 25. t. m. svoje poslovanje. Želimo jej obilo uspeha.

— (Nezgoda.) V Šentjurji mirnopoške fare je dne 23. t. m. 36letni Franc Perne ponesrečil pri spravljanju skal z njive. Ko je nabijal v skalo izvrtano luknjo, sprožil se je strel, mu odtrgal levi kazalec in hudo raztrgal misliče leve roke.

— (Ustanovni shod podružnice sv. Cirila in Metoda v Velenju) Piše se nam z dne 9. t. m. Dvestoosem kron za družbo sv. Cirila in Metoda, med temi darovi naših prvakov: Koburžana grofa Mensdorffa, bos. vladnega svetnika viteza Berkasa, našega občeljubljenega graščaka pl. Adamovića, — to je bil odgovor na predrznost peščice nemčurjev, ki so hoteli v naši krasni šaleški dolini zgraditi hram velikonemštva, ustanovit „Südmarko“. Vsi prostori v gostilni pri Hudoverniku so bili prenatlačeni; zbralo se je na stotine ljudstva iz trgov, Šoštanja in Velenja, kmetov iz okolice je bilo nebroj, vsi so bili pa jedini v misli in sklepu: Ne vdajmo se! Srce mi je vtrpalo radosti, ko sem čul navedene besede našega župnika g. Cizeja, ki je poudarjal važnost naše družbe, naglašal, da v vodstva, katero ima naša družba, smemo imeti neomejeno zaupanje, da je duh, ki vlada pri njej, jedino pravi duh. Jednake besede iz ust g. zdravnika Skubicca, g. župana i. t. d. so naveduševali navzočnike. Čuli smo po zborovanju krasne pesmi marljivo delujočega pevskega zbora šaleške doline, mladi svet se je v spodnjih prostorih veselo sukal. Vse se je razšlo v nadi, da bo ta ustanovni shod obrodil dober sad, zdramil popolnoma naše tržane in storil konec umetnemu nemškutarenju v šaleški dolini.

— (Narodna čitalnica v Ptuj) je izvolila za 33. društveno leto 1896 sledeče gospode v odbor: predsednikom Antona Gregoriča, podpredsednikom Simona Oshgana, tajnikom Antona Muleja, blagajnikom Josipa Zelnika in za odbornike Rudolfa Sigla, Ivana Sedlačka o. Karola Belšaka, Frana Zopfa, Marka Pavliniča, Mirana Lorberja in Radoslava Gašpariča.

— (Umrli) je te dni v Gradci drd. prava g. Fran Čretnik, jako nadarjen in marljiv mlad mož, v starosti 25 let. Bodi mu zemljica lahka.

— (Bodoči tržaški škof) O cerkvenih rečeh vedno dobro informovani tržaški „Piccolo“ zatrjuje, da pride namesto škofa Glavine v Trst poreški škof Flapp, v Poreč pa gorški prošt in poslanec Jordan.

— (Slovanski plesni venček) „Slovansko pevsko društvo na Dunaju“ priredi v torek 18. t. m. plesni venček v dvorani „Ronacher“ I., Schellinggasse 4. Posamezne slovanske skupine v dotičnih narodnih nošah imajo plesati slovanske narodne plesne. Peli se bodo zanimivi moravski narodni plesni zbori. Protektor tega slovanskega plesa je znani pospeševatelj vseh slovanskih podjetij g. Jan grof Harrach.

* (Knez Hohenlohe †) Pogreb umrlega najvišjega dvornika kneza Hohenlohe bode jutri. Kdo postane njegov naslednik, še ni gotovo, med drugimi se imenujejo knez Rudolf Liechtenstein, bivši češki namestnik grof Thun in grof Latour, sekcijski načelnik v naučnem ministerstvu, imenuje se pa

tudi bivši ministerski predsednik knez Alfred Windischgrätz.

* (Na severnem tečaju) Norvežan Nansen je 1893. l. priredil ekspedicijo na severni tečaj. Mislilo se je že, da so on in njegovi hrabi spremljevalci končali tam mej večjim ledom svoje življenje. Te dni pa se je razširila vest, da se Nansen vrača. Vest je prišla iz Kolymaska v Sibiriji prvi postaji, pri kateri se je Nansen mogel ustaviti. V Norveški je vsled tega zavladalo veliko veselje. Kakor znano se je že večkrat naredil poskus, priti na severni tečaj, a doslej se to še nikomur ni posrečilo, ali se je Nansenu, se šele izkaže. L. 1872. sta avstrijska častnika Weyprecht in Payer z ladjo „Tegetthoff“ potovala na sever in razkrila Franc Jožefovo deželo, dlje pa nista prišla.

* (Misterijozna dogodba.) V Monakovu našla je policija te dni vdovo nekega ministerijalnega svetnika, nje hčer in služkinjo mrtve v njih stanovanju. Zavžile so strup. Vdova je živela v jako dobrih materijelnih razmerah in je zategadelj samomor jako misteriozen. Da se ni zgodil umor, je brez dvoma.

* (Nesreča v rudniku) V premogokopu Gabře se je udril eden rov in zasul pet rodarjev. Jednega se je posrečilo spraviti na dan, štirje so preminoli pod zemljo.

* (Nesreča na železnici.) Na kolodvoru v Fleuryju v Belgiji sta v soboto zjutraj trčila dva vlaka. 28 popotnikov je bilo nevarno ranjenih, nekaterim so se na lici mesta amputirale roke in noge. Nesrečo je zakrivil železniški paznik.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Č. gg. Anton Kocijančič, kapelan v Vodicah, in Franc Indof, kapelan v Prečni, vsak 2 kroni. Skupaj 4 krome. Živela rodoljubna darovalca in njiju nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: G. Ferd. Seidl, profesor v Gorici, 4 krome. Živio rodoljubni darovalec in njega nasledniki!

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došla so za one, ki so bili po potresu prizadeti, še sledeča darila: Zbirka neimenovanih 244 gld. 43 kr.; županstvo Drniš v Dalmaciji 25 gld.; gospod dr. Evgen Fricker v Odesi 10 gld.; čitalnica v Daruvaru 10 gld.; č. gospod Fran Klapa, župnik v Kladrupu na Češkem, zbirko 5 gld.; Lujiza pl. Pucher v Budapešti 4 gld.; drsalski klub v Totisu na Ogerskem 4 gld.; gospa Antonija Seydl v Požunu, 4 gld.; gospod dr. Viljem Tittinger v Črnovicah zbirko 2 gld. 70 kr.; gospodična Irma Bezaredy v Vamos-Csabad zbirko 2 gld. 70 kr.; gospod dr. Julij Schwarz v Karlsburgu 2 gld.

Brzobjavke.

Dunaj 17. februarja. Slovensko-hrvatski klub se je bavil v včerajšnji svoji seji z volilno reformo. Izreklo se je proti vladnemu načrtu mnogo pomislekov. Sklenilo se je zahtevati, da se morajo predlogi glede volilne pravice ljubljanske trgovinske zbornice in glede premembe volilnega reda za Štajersko in Koroško ugodno rešiti, ker bi sicer klub ne mogel glasovati za vladno predlogo.

Dunaj 17. februarja. Zatrjuje se, da namerava vlada razpustiti drž. zbor koj, ko vzprejme volilno reformo, tako da bi se pogodba z Ogersko rešila v novem parlamentu.

Dunaj 17. februarja. V današnji seji poslanske zbornice se je unela razprava o Krausovem predlogu glede zavarovalnice „Austria“. Debata traja še.

Dunaj 17. februarja. Včeraj je cesar predsedoval ministerskemu svetu. Posvetovanje je trajalo dve uri in pripoveduje se, da so se rešile velevažne stvari.

Dunaj 17. februarja. Novi češki namestnik grof Coudenhove je bil včeraj zaprisežen in potem vzprejet v posebni avdijenci pri cesarju. Za njim sta bila pri cesarju tržaški namestnik Rinaldini in dež. predsednik kranjski baron Hein. Vsi trije so bili povabljeni k ministerskemu predsedniku na dinér.

Dunaj 17. februarja. Občni zbor zavarovalnega društva „Austria“ je odklonil predlog glede likvidacije in sklenil, reducirati reserve.

Praga 17. februarja. Delavci so včeraj pod milim nebom priredili shod, kateri je protestoval zoper Badenijevo volilno reformo. Shoda se je udeležilo nad 8000 oseb. Pri povratku so delavci metali na redarje kamne. Redarji so izgrednike razgnali z orožjem. Šest razgrajalcev so aretovali.

Sofija 17. februarja. Bankir Georgev je daroval 80.000 frankov za ustanovitev bolgarskega vseučilišča.

Bratje Sokoli!

Kakor znano, vršila se bo jutri na pustni torek naša

prva maskarada v „Narodnem domu“.

Vse brate Sokole, ki se maskarade ne mislijo udeležiti maskovani, pozivljava, da pridejo v sokolski opravi. Na zdar!

Dr. Ivan Tavčar, Viktor Murnik,
t. č. starosta, t. č. tajnik.

Loterijske srečke 15. februarja.

V Trstu: 33, 40, 56, 31, 50.
V Lincu: 63, 40, 70, 86, 53.

Tuji.

16. februarja

Pri Stomu: Bitschowsky, Rosenthal z Dunaja. — Scalatari iz Gorice. — Grünwald iz Zagreba. — Weisenbeck iz Monakovega. — Collman iz Darmstadta. — Gavrilovic iz Petrinje. — Schaefer iz Lipsije. — Hoffman iz Prage. — Tomina iz Siseka. — Ferner iz Doha. — Berlic iz Mošnje. Majdič iz Domžal. — Gottinger iz Gradca. — Novak iz Železnikov. — Kraut z Brda. — Hruza iz Prage.

Pri Matiči: Moosbrugger, Schwarzmann, Schonau, Spitz, Trostli, Fritsche z Dunaja. — Opolecky iz Prage. — Zimet iz Budimpešte. — Juri, Hammetter, Rohitsch, Kosturic iz Novega mesta. — Kuhn iz Brna.

Pri Lloyd: Osepek iz Kamnika. — Winter iz Gradca. — Gruber iz Planine. — Skopal iz Novega mesta. — Manitschek iz Ljubna.

Pri južnem kolodvoru: Fink iz Belovara. — Brinskella, Rusbog, Mayr iz Kočevja. — Wanitschek z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
15.	9. zvečer	743.8	+ 0.3	sr. jvzh.	oblačno	0.0
16.	7. zjutraj	747.6	— 3.0	sr. jvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	748.3	— 1.0	sr. svzh.	pol obl.	
17.	9. zvečer	749.9	— 3.7	sr. vzhod	jasno	0.0
	7. zjutraj	449.4	— 9.4	sr. vzhod	jasno	0.0
	2. popol.	747.2	+ 2.0	sl. vzhod	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje +1.0° in —2.6°, oziroma za 1.2° nad in 2.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 17. februarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	gld.	90	kr.
Avstrijska zlata renta	121	gld.	95	kr.
Avstrijska krona renta 4%	100	gld.	75	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld.	35	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld.	20	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1000	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	384	gld.	50	kr.
London vista	121	gld.	05	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	gld.	12 1/2	kr.
20 mark	11	gld.	82	kr.
20 frankov	9	gld.	60 1/2	kr.
Italijanski bankovci	43	gld.	85	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	68	kr.

Dné 15. februarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	gld.	75	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	gld.	—	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	198	gld.	—	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	50	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld.	75	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	174	gld.	—	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	506	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	28 1/2	kr.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja mej boleznijo in ob smrti gospoda

Tomaža Tekavca

upok. kurjača juž. železnice

in za obilo spremstvo k poslednjemu počitku izrekamo tem potom vsem našo najiskrenejšo zahvalo.

Ljubljana, dné 17. svečana 1896.

(1947)

Žalujejoči ostali.

!Ceneno gosje perje!

Samo 60 kr.

(1953)

Razpošiljam popolnoma novo sivo gosje perje, z rokami opukano, funt (1/2 kile) 60 kr., in isto boljše vrste po 70 kr., v poštnih zavojih za poskušnjo po 10 funtov (5 kilo) proti povzetju. J. Kross, postelina trgovina v Pragi 620—I. 52. (Česko). Zamenjanje je dovoljeno.

Izvod iz voznega reda

voznega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v uradni voznem redi.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

08. 19. ur 5 min. po večer osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Šas Solthal v Aussee, Ischi, Gmunden, Solnograd, Lince, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Karlova varo, Francova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
08. 6. ur 10 min. zjutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
08. 7. ur 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Šas Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
08. 19. ur 55 min. popoldne medani vlak v Novo mesto, Kočevje.
08. 11. ur 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Solthal, Dunaj.
08. 4. ur popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, Šas Solthal v Solnograd, Lince, Gastein, Zell na Jeseru, Incomet, Bregence, Ouhli, Genevo, Paris, Steyr, Lince, Gmunden, Ischi, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francova varo, Karlova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
08. 7. ur 30 min. večer medani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Kasni tega ob nedeljah in praznikih ob 5. ur 26 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

08. 6. ur 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischia, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
08. 8. ur 19 min. zjutraj medani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
08. 11. ur 50 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genevo, Ouhli, Bregence, Incomet, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.
08. 4. ur 35 min. popoldne medani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
08. 4. ur 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Solthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
08. 9. ur 35 min. večer medani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
08. 9. ur 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstettenu iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

08. 7. ur 37 min. zjutraj v Kamnik.
08. 8. ur 50 min. popoldne v Kamnik.
08. 9. ur 50 min. večer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

08. 6. ur 55 min. zjutraj iz Kamnika.
08. 11. ur 15 min. popoldne iz Kamnika.
08. 9. ur 30 min. večer iz Kamnika.

(1705-39)

Bubenska tovarna za stroje železna in kovinska livarna Berthold Kraus Dunaj, 3/2 Löwengasse 3

Spretni solidni zastopniki v pokrajinah se iščejo.

ponuja svoje lastne sloveče izdelke orodja in stroje za poljedelstvo, kmetijstvo, vinarstvo, trombe in vozove.

(1855-2)

Dr. Friderika Lengel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nagope, žolavost, ogerce, nosno rdečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengel-a BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (1849-2)
Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trukóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Učenec

(1949-1)

za trgovino z mnogovrstnim blagom se vzprejme pri Ferd. Hlebš-u v Kranju.

Naznanilo.

Zaradi demoliranja Mayer jeve hiše na sv. Petra cesti št. 4 preselil sem se v hišo pasarja g. Tratnika

na Sv. Petra cesti šte. 27,

kar naj moji čč. naročniki blagovolé vzeti na znanje.

Z velespoštovanjem

Avgust Maté

(1946)

čevljarski mojster.

Oddá se takoj v najem

pritlične prostore, pripravnne za trgovino in gostilno, v katerih se nahaja tobakarna, v hiši, ležeči ob glavni cesti pri cerkvi na pošti v Senožecah, potreben patent za gostilno je pri hiši.

Ponudbe naj se pošiljajo Ivanu Kraker-ju v Senožecih.

(1938-2)

Št. 3759.

(1879-3)

Ustanova za ženitno opravo.

Pri podpisanem magistratu podeliti je za tekoče leto ustanovo za ženitno opravo v znesku 100 gld., osnovano po občinskem svetu ljubljanskega 1879. leta, povodom srebrne poroke Njih Veličanstev.

Do te ustanove imajo pravico poštene ter uboge, v Ljubljano pristojna dekleta, ki so se od 24. aprila 1895. l. sem omožile.

Prošnje za to ustanovo je uložiti tukaj

do 28. t m.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

1. dan februarja 1896.

Preložitev semnja. Letni in živinski semenj v Laškem trgu

ki je bil določen na 24. februarja t. l., bode

na dan 25. februarja

t. j. na sv. Matije dan.

Občinsko predstojništvo Laški trg

dné 15. februarja 1895.

(1952)

Zenitna ponudba.

29leten vdovec, trgovec, s premoženjem 15.000 gld., želi po tem potu seznaniti se z gospodično ali vdovo brez otrok, katera ima 2 do 3000 gld. dote.

Resne in ne brezimne ponudbe poslati je s fotografijo vred upravnistvu „Slovenskega Naroda“ pod „Srečni zakon 17“.

Diskretnost je častna stvar. (1945-1)

Fotografija.

P. n.

Usojam se najudaneje javiti, da je moj atelié odslej

(1860-8)

v Franciškanskih ulicah št. 12, pri tleh.

Atelié je opremljen z več vzprejemniki in toaletnimi sobami in vsem novodobnim komfortom in tehničnimi novimi iznajdbami, kar mi bode omogočilo, izvrševati vsa dela najskrbneje in točno in ustrezati vsem zahtevam.

Z udano prošnjo, da se mi blagovoli ohraniti tudi nadalje zaupanje in naklonjenost, katero sem užival doslej, se priporočam z največjim spoštovanjem in ujudanje

Aleksander Landau.

Anton Milavec

Fani Milavec rojena Kušman

poročena.

(1948)

Sušenberg, 17. februvarja 1896.